

INTERVIEW • Sachli Gholamalizad breekt door met VTM-programma 'De Bunker'

"Ik acteer niet om bekend te worden"

Sachli Gholamalizad schittert in *De Bunker*. De actrice met Iraanse roots is voor velen dé ontdekking van de reeks, terwijl ze al jaren acteert. "Kwaliteit van scripts primeert boven bekendheid", zegt ze.

SACHLI GHOLAMALIZAD

Actrice uit 'De Bunker'

"Ik vind het leuk om een sterke allochtone vrouw te spelen. Want die realiteit wordt te weinig belicht."

• Als Farah Tehrani, het lid van het Antwerpse team van Staatsveiligheid, spat Sachli (33) van het scherm, maar ze blijft het naar eigen zeggen moeilijk vinden om naar zichzelf te kijken. "Als actrice streef je naar perfectie. Vaak zit ik heel technisch naar die scènes te kijken en te letten op foutjes. De afleveringen die nu op het scherm komen, zijn een jaar geleden gedraaid. Dat helpt (lacht). Het zit al wat verder in mijn geheugen. De Bunker heeft me vooral geleerd om los te laten. Ik ben een onderdeel van een grote machine. Je kan gewoon niet alles in de hand hebben."

Opvallend is dat De Bunker voor enkele acteurs bijna een klasreünie is. "Met collega's Greg Timmermans en Eline Kuppens, die teamleider Alexander en Cloé vertolken, zat ik destijds op het RITS. Met Eline zat ik als tiener zelfs op de Antwerpse kunsthumaniora. Maar het is pas nu dat we mekaar echt leerden kennen."

Op de vlucht voor oorlogsgeweld kwamen Sachli's ouders met hun gezin in de jaren tachtig in Vlaanderen terecht. "Op mijn tiende wist ik dat ik actrice wilde worden. Maar mijn ouders hadden een andere toekomst voor mij in petto. Zij wilden dat ik Grieks-Latijnse deed en naar de universiteit ging. In het middelbaar begon ik

me af te zetten tegen het schoolstelsel omdat ik perse naar de kunsthumaniora wou. Toen kon dat pas vanaf het derde middelbaar. Mijn ouders merkten dat mijn hart elders lag en hebben toegegeven. Op de kunsthumaniora ging een nieuwe wereld voor me open. Er werd volwassen met ons omgegaan en ik kon die aanpak waarderen."

Typecasting

Allochtone acteurs worden in Vlaanderen vaak voor dezelfde soort rollen gevraagd. "Vlamingen hebben ook last van typecasting, hoor. Maar ik begrijp wat je wilt zeggen. Gelukkig merk ik een positieve tendens. Ik heb er geen probleem mee om een criminele allochtoon te spelen, maar waar ik niet goed tegen kan is dat ze enkel met verhalen komen rond allochtone criminaliteit en daarmee een erg eenzijdig en kortzichtig perspectief geven van onze samenleving. Dat zorgt alleen maar voor meer stigmatisering en het aanwakkeren van angst en daar wil ik niet aan meewerken. Vaak zie ik in andere landen dat men die afkomst niet uitspeelt. In het buitenland kan ik probleemloos een gastrol spelen, zonder dat er expliciet iets over de herkomst van dat personage in het scenario staat. In Vlaanderen

Sachli Gholamalizad: "Ik ben dankzij deze rol gefascineerd geraakt door Staatsveiligheid." FOTO JAN VAN DER PERRE

is dat anders, en daardoor gaan bepaalde rollen aan mij voorbij. Aanvankelijk was mijn personage in *De Bunker* geen Iraanse. Maar toen ik de rol kreeg, hebben ze dat er van gemaakt. Let wel: Farah is een sterke, intelligente vrouw die perfect Nederlands spreekt. Dat vond ik al aange-naam om te spelen, omdat ook dit een realiteit is in Vlaanderen. Eén die te weinig belicht wordt."

Gholamalizad speelde al in *Dag & Nacht: Hotel Eburon* en de telenovelle *Ella*. Maar grote tv-projecten zijn eerder zeldzaam. "Als ik geen affiniteit heb met een personage, vind ik dat erg jammer en weiger ik ook de rol als het kan. Ik merk al te vaak dat diverse noodzakelijke kanten van een personage gewoon niet worden belicht. Soms staan er handelingen in scenario, maar krijgt de kijker geen

uitleg waarom het personage dat doet. Als acteur wil je leren, en vaak stel ik vast dat ik met sommige tv-personages weinig kanten op kan. Ik ben niet per se kieskeurig, maar ik doe geen tv-werk alleen maar voor de bekendheid."

In *De Bunker* was te horen hoe Sachli's personage Arabisch sprak. "Ik spreek verschillende talen en zelfs Farsi. Het is mijn moedertaal. Maar Arabisch was voor mij onbekend terrein. Ik heb er drie dagen aan zitten zweten om het op een natuurlijke manier te kunnen zeggen. Maar dat is niet erg. Dat hoort bij de job. Bij Staatsveiligheid werken trouwens heel wat allochtonen omdat talenkennis zo belangrijk is. Dankzij deze rol ben ik gefascineerd geraakt door Staatsveiligheid. Als ik nog had kunnen kiezen in het leven, had ik misschien wel hiervoor gekozen." (lacht)

Tweede seizoen

De Bunker doet het goed, een tweede seizoen is in opname. Dit lijkt de doorbraak van Gholamalizad bij het grote publiek. "Ik ga de bekendheid niet opzoeken. Ik zat de voorbije weken in het theater met *A Reason To Talk* en verbleef in Amsterdam. Dan krijg je weinig mee van dat succes. Langs de andere kant: ik zat onlangs op restaurant, en dacht dat niemand me herkende. Maar aan het einde van de avond komen dan de tongen los en schrok ik ervan hoeveel mensen er naar *De Bunker* kijken. Ik heb er ook geen probleem mee dat ze me aanspreken. Zolang ze maar niet fezelen achter mijn rug, daar kan ik niet tegen."

TOM VETS

• De Bunker, 21.40u op VTM